

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Typ posudku: posudek oponenta práce

Autorka práce: Lukáš Jabůrek

Název práce: Proces schvalování zákonů v České republice

Autor posudku: Miloš Brunclík

Vyhodnoťte práci na základě následujících hledisek (nemusí být nutně v tomto pořadí):

- 1) *Věcného přínosu práce a její přidané hodnoty;*
- 2) *Stanovení výzkumných otázek a jejich zodpovězení;*
- 3) *Strukturace práce;*
- 4) *Věcné správnosti a přesvědčivosti argumentace;*
- 5) *Propracování a aplikaci teoretických východisek a přístupů;*
- 6) *Metodologického přístupu a aplikace jednotlivých metod;*
- 7) *Využití literatury a dat;*
- 8) *Stylistiky a formálního zpracování (citace, grafická úprava atd.).*

Předložená práce je pokusem o zhodnocení efektivity legislativního procesu na půdě Poslanecké sněmovny. Byť se jistě jedná o důležité téma, věcný přínos práce, resp. její přidaná hodnota, je omezený. Je zde velký rozpor mezi počáteční velkou výzkumnou ambicí a reálnými výsledky a zjištěními práce. Tento rozpor dobře ilustrují ambiciózní výzkumné otázky na s. 4:

„Je jednací řád Poslanecké sněmovny nastaven správně, efektivně a nepotřebuje změnu?“

„Bylo by lepší, aby byl jednací řád jednodušší, a docházelo k rychlejšímu schvalování zákonů, nebo aby byl složitější, schvalování trvalo déle, ale vznikaly by „kvalitnější“ zákony?“

Autorovy odpovědi na tyto otázky poznání v dané oblasti nikam neposouvají. Na první otázku autor odpovídá nepřekvapivě tak, že jednací řád změnu potřebuje a autor např. kritizuje třetí čtení, které se podle něj stává příležitostí pro opozici k obstrukcím. Tato otázka je obecně dobře známá a v literatuře ji popisuje mj. Jan Wintr. Na druhou výzkumnou otázku je podle autora „velmi těžké odpovědět a její analýza a odpověď by značně přesáhla limity této práce“. Ani zde se nejedná o překvapivý závěr. Problém

spočívá v tom, že výzkumné otázky jsou zformulovány poněkud nešťastně: jsou relativně široké a obecné. Ostatně na první otázku nelze seriózně odpovědět bez definování nějakého domácího či zahraničního vzoru, případě bez definování optimálního modelu legislativního modelu a jeho hlavních proměnných, s nimiž by bylo možné český legislativní proces porovnat. Druhá výzkumná otázka dává do souvislosti kvalitu legislativy a délku legislativního procesu, což je velice sporná hypotéza a je zřejmé, že kvalitu legislativy nelze redukovat jen na délku legislativního procesu. Ovšem i zde chybí jakékoli srovnání s jinými úpravami a analýzou délky legislativního procesu. Význam bakalářské práce se tak omezuje na popis legislativního procesu a některých aspektů jednacního řádu. Práce je doplněna o tři případové studie schvalování důležitých zákonů na půdě Poslanecké sněmovny. Tyto případové studie však mají povahu čisté deskripce a autorovi se příliš nedaří proměnit tyto případové studie ve skutečné mikroanalýzy, ze kterých by vzešly konkrétní návrhy. Autor místy od tématu odbočuje ke starším zákonným úpravám legislativního procesu, kde sice nachází jistou inspiraci, ale tyto odbočky vychylují tok textu, který by měl jednoznačněji směřovat k vyústění celé práce a naplnění jejích cílů.

Struktura práce je v pořádku, v práci ale chybí větší zapojení odborné literatury, včetně té zahraniční. Práce nevyužívá žádnou teorii či metodologii. Byť autor hovoří o případové studii, není tato studie vztažena k žádné teorii, není ani podpořena dalšími případnými metodologickými postupy. Není podle mého soudu dostatečně zdůvodněn výběr tří konkrétních legislativních procesů a je problematické na základě schvalování tří zákonů vyvozovat jakékoli závěry. Z tohoto hlediska je sporný i samotný výzkumný postup v předložené bakalářské práci.

Na s. 2 autor píše, že „veřejnost obecně zastává názor, že Poslanecká sněmovna je pouhou „žvanírou““, ale odkazuje jen na výrok Andreje Babiše. Je ale nelogické dávat rovnítko mezi Andreje Babiše a veřejnost. Názor veřejnosti lze zjišťovat jen podle průzkumů veřejného mínění. Autor jen místy (v první kapitole, která popisuje legislativní proces, a pak v závěru) naznačuje některé iniciativy, které by měly zlepšit legislativní proces, ale opět se jedná o zmínky, bez jakékoli analýzy či definování nějakých důležitých proměnných či parametrů, které by měl kvalitní jednacím řád splňovat. Autor by také měl zohlednit fakt, že legislativní proces, jeho délka, kvalita či efektivita není dána jen jednacím řádem, ale i parlamentní kulturou, obsahující nepsané normy. Parlamentní kulturu ovšem jednoduše měnit nelze.

Práce je navzdory svým nedostatkům obhajitelná a je zřejmé, že autor projevil upřímný zájem o zkoumanou problematiku.

Z výše uvedených důvodů doporučuji práci přijmout k obhajobě

a hodnotit ji známkou „dobře“.

Datum: 22. květen 2018 Podpis: